

על אף שבגמרה שם לא הודפסו כי אם המיללים "מתני' המקדש את האשה וכו' ", כך לאורך כל שני הפרקים.

המצב הוא איפוא כך: רשי' חילק את המשניות וшибץ אותן בתחום הגمرا לארוך פירשו. מדףisi איטליה עקבו אחר פירשו של רשי' ושיבצו את המשניות בהתאם. ואילו בדפוסים הספרדיים, או שלא שיבצו את המשניות כלל בתחום הגمرا (כגון דפוס ואדי אלחג'ארה) או שחלקו אותם באופן המתאים לחלוקת המשניות, אבל לא לחולקתו של רשי' - למרות שהם הדפיסו את רשי' בצדדים לגمرا.

לא ברור לי אם רשי' הוא שחידש רעיון זה, או שהיה הדבר מקובל לפניו, בכל אופן הוא הראשון שמצאתי אצל את הרעיון הזה באופן ברור. קחו למשל את הפירוש המכונה 'פירוש רבינו גרשום' למסכת בבא בתרא, אף שאינו מרביבנו גרשום, והוא ודאי מבית מדרש קרוב מאוד לזה של רשי'. והנה הפירוש הזה בדרך כלל אינו מפרש את המשנה כמעט מקרים בודדים, והוא מצטט תמיד 'פיסקא', לעיתים תוך כדי פירוש אותו משפט, ולפעמים גם זה לא. שכן פירוש זה נכתב על פי המצב הקדום שבו אין משנהות בתחום הגمرا.

שנחות מלפרש המשנה

יש מקום מעניין בו אנו יכולים להציג כביכול אל תוך 'חדר עבודתו' של פרשן התלמוד הענק. בפרק שישי של מסכת שביעות יש שבע משנהות, ארבע הראשונות אוחדו למשנה אחת בדפוסי התלמוד (דף לח). לעומת זאת רשי' בפירשו שם מפרש רק את המשנה הראשונה, המשתיימת במיללים "מפני שהוא כמשיב אבידה". כמובן אין זה מתאים למה שכתבנו, שהרי מניינם למדפיסים לאחד את המשניות אם רשי' לא עשה כך?

אך מי ש ממשיך ללימוד עד דף מ"ב. מגלה שם דבר מפתיע: על הפיסקא "אין נשבעין על טענת חרש שוטה וקטן", ששיניכת כבר למשנה הרביעית מתוך הארבע המאוודות, כותב רשי' "שנחות מלפרש המשנה והנני מפרש כאן", וזה הוא נותן את הפירוש על כל שלוש המשניות הבאות. הרי לנו עדותו של רשי' עצמו שבתוכניתו היה לפרש את המשנה במקומה, אלא ששכח לעשות זאת, נראה שלא היה אפשר לו לשתול את הפירוש במקומו [מחשבים לא היו אז], לפיכך הוא נטע אותו על פיסקת 'אין נשבעין' שהיא למעשה המשנה הרביעית.

היכן הייתה התכוית המקורית לפרש את המשנה? זאת לא נוכל לדעת, אבל מכיוון שרשי' שכח מלפרש [וממילא גם לשבץ] את שלוש המשניות הבאות במקומות שייעד להן, לא **היתה** למדפיסים ברירה אלא לכלול את כל הארבע יחד עם המשנה הראשונה בתחילת הפרק. שהרי אין להם רשי' שיורה להם היכן להציב אותן, לפיכך הם השאירו אותן במקום המקורי, בתחילת הפרק.

מסתבר שאף במסכת סנהדרין ואותם מקומות שאנו רואים כי הסדר הקדום נשאר בהם, היה הדבר בغالל **פירוש רשי'** לאותו הפרק עדין לא נקט בשיטת חלוקת המשניות וшибוץן